

főleg habitusában, leveleiben (ezek hosszabbak, kevésbé szárnyasak, az ágakon termők többnyire mind épek), karesúbb fészkeben nagyobb és sötétbarna pikkelyfüggelékében, melynek pillái barnák és számuk 1–2-vel több: végül eltér bóbítájának füstös, illetve vörhenyes színében.

scheidet sich unsere neue Art vorzugsweise durch den abweichenden Habitus, durch die längeren, kaum geteilten Blätter, welche besonders an den Zweigen gewöhnlich ganz ungeteilt bleiben, durch die schlankeren Blütenköpfe, die grösseren, dunkleren Schuppenanhängsel, deren Frausen dunkelbraun sind, und deren Zahl beiderseits um 1–2 vermehrt ist, endlich aber durch die rötliche, oder rötlich-rauchgraue Farbe des Pappus.

Cytisus Vadasii.

(*C. austriacus* L. var. *Noëanus* RB. × *C. ratisbonensis* SCHÄFF. f. *virgatus* HEUFF. J. WAGN. in «Die Vegetation der ärarischen Sandpuszta Deliblát». Selmeczbánya. 1914. S. 52.)

Irtá: {
Von: } **Wagner János** (Budapest).

Egy-két arasznál alig magasabb törpe bokor. egyenes, ± vesszős ágakkal; hajtásai igen rövid odasímuló szőröktől szürkék vagy selymesek; levélkéi kicsinyek; virágzó hajtásokon átlag csak 7×3 mm.-esek. és a legnagyobbak a virító ágakon csak 11×4 mm. méretűek; visszájuk selymes-szürke, felső lapjuk többnyire kopasz vagy ritkábban — kivált fiatalokban — apró és gyér szőröktől fedett. Virágzata füstös; virágai átlag 2 cm. hosszúak; a csésze sápadtzöld vagy haloványsárgás, gyér és odasímuló szőrrel fedett; szíromlevelei élénksárgák; vitorlája a csúcsán többnyire kissé kicsipett. közepén elvéve barna folttal; vitorlájának és evezőinek külseje pelyhes, a csónak töve, valamint elülső

Frutex humilis, vix spithamis duabus altior, caulibus rectis, plus-minus virgatis, hornotinis pilis brevibus adpressis canis vel sericeis; foliis parvis in ramis florentibus c. 7 Mm. longis, 3 Mm. latis (maximis 11 × 4 Mm.), subtus sericeo-cinereis, superne glabris vel rarius, praecipue junioribus pilis brevibus paucis obsitis. Inflorescentia racemosa, floribus c. 2 Cm. longis, calycibus pallide viridibus vel pallide flavescentibus, pilis adpressis tectis; petalis intense flavis; vexillo apice plerumque paullo emarginato, in media parte hinc-inde brunneo-maculato. extus cum alis puberulo: carina basi et margine ciliata: leguminibus dense sericeis.

alsó széle pedig pillás ; termései sűrűn selymesek.

Terem a tőalakok között a deliblái homokpusztán.

Minthogy a tőalakok egymástól igen eltérők, új fajvegyülékünk aránylag könnyen felismerhető, kiváltképpen akkor, ha sajátágaiban mindkét tőfaj között középen áll.

Az eddig ismert zanótok közül nem is hasonlít egyikhez sem; az irodalom nem is ismer *C. austriacus* × *ratibonensis* vegyülékét és ha a *C. millennii* BORB.-ra itt mégis figyelemmel vagyok, teszem pusztán azért, mert, noha BORBÁS a Természettud. Közl. 1897. évfolyamában (433. old.) először említett *millennii*-t a *C. elongatus* W. K. lesimuló szórózetű és tavaszi, gömbösen virágzó alakjának tartotta és ezt ugyanezen folyóirat pótfüzeteiben 1898-ban (163. old.) megismétli, írván: úgy látszik, hogy a *C. millennii* a *C. elongatus*-nak (Herkulesfürdő) gömbvirágzatú alakja, vagy mint ilyen, belőle szakadt ki, tőle geografiailag messze különvált és ma már csekély térségre szorult (Békásmegyer)», az ugyanezen időből származó és különböző herbariumokban őrzött példáinak névjegyén a *C. millennii* név alatt a *C. austriacus* × *ratibonensis* jelzés is olvasható.

E jelzés valószínűleg a közlést megelőző időből származik, már azért is, mert BORBÁS a fenn idézett két közlését nem helyesbítette és feltehető, hogy

Habitat in Hungaria meridionali, in collibus arenosis praedii aerialis prope Deliblat inter parentes.

Unser neuer Bastard ist, besonders wenn er in seinen Merkmalen zwischen den von einander sehr abweichenden Stammarten die Mitte hält, verhältnismässig leicht zu erkennen.

Es ist von den bisher beschriebenen Geissklearten keiner ähnlich. Die Literatur kennt auch bisher keine Kombination *C. austriacus* × *ratibonensis*. Höchstens käme *C. millennii* BORB. in Betracht, welchen BORBÁS in der Zeitschr. Természettud. Közl. 1897 p. 433 als eine Form des *C. elongatus* W. K. mit anliegender Behaarung und endständiger, kopfförmiger Infloreszenz beschrieben hat, welche Ansicht er in den Beiheften derselben Zeitschrift 1898 p. 163 wiederholt mit der Bemerkung, dass «*C. millennii* eine Form des bei den Herkulesbädern gedeihenden *C. elongatus* mit endständigen Blüten sei, oder aber als eine solche Varietät sich aus diesem entwickelte, und heute von jenem getrennt nur mehr auf einen sehr kleinen Raum beschränkt ist (Békásmegyer im Kom. Pest). BORBÁS hat diese Pflanze aber auf seinen Etiquetten auch als *C. millennii* (*C. austriacus* × *ratibonensis*) bezeichnet.

Es ist anzunehmen, dass er diese Deutung auf den ersten Eindruck niedergeschrieben hat und von dieser bei seinen späteren Publikationen abgekom-

1898-ban, a mikor a zanótbokrok kétszeri virágzásáról értekezését megírta, újból foglalkozott a békásmegyeri *C. millennii*-vel és fenntartotta első értelmezését.

A *C. millennii* vegyüléktermészetére vonatkozólag irodalmi adat nincsen. A látott példány pedig különösen az erősen borzas, gyapjas csészéi miatt nem is lehet *austriacus* $\times$ *ratibonensis*, hanem amennyiben vegyülekéről lehet szó, úgy a *ratibonensis* $\times$ *leucotrichus* kombinációnak felelne meg leginkább és a *C. Vadasii*-vel össze nem téveszthető. Utóbbinak t. i. egészen rövid, odasimuló szőrözettel borított csészéje van.

men ist. Das ist umsomehr anzunehmen, als er seinen *C. millennii* 2-mal mit *C. elongatus* vergleicht, seine Publikationen nirgends korrigiert, trotzdem er sein *C. millennii* — Material bei der Verfassung seiner zitierten Abhandlung über 2-mal blühende Geisskleearten im Jahre 1898 einer Revision unterwerfen musste.

Abgesehen von alldem ist zu bemerken, dass *C. millennii* — über dessen Bastardnatur keine literarische Publikationen vorliegen — keinesfalls ein Bastard von *C. austriacus* mit *ratibonensis* sein kann, u. zw. hauptsächlich darum nicht, weil seine Kelche mit langen abstehenden Haaren besetzt sind, welche *C. millennii* weder von *C. austriacus*, noch von dem beinahe kahlen *C. ratibonensis* erhalten konnte. *C. millennii* scheint — wenn er überhaupt ein Bastard ist — vielmehr einer Kombination *C. ratibonensis* $\times$ *C. leucotrichus* zu entsprechen und kann mit *C. Vadasii*, dessen Kelche mit sehr kurzen, anliegenden Haaren bedeckt sind, nicht verwechselt werden.

Megjegyzések néhány keleti növényfajról.

Bemerkungen über einige orientalische Pflanzenarten.

Irta: }
Von: } Dr. Degen Árpád.

LXXVII. *Achillea Prodani*

(*coarctata* $\times$ *collina*) nov. hybr.

Planta 4—5 Dm alta. *caulibus* simplicibus vel hinc inde ramosis. striatis, pilis albis longis, crispulis sat dense obtectis, tamen virescentibus; *foliis* ambitu late linearibus, utrinque sat dense pilis longis albis obsitis, tamen virescentibus, bipinnati-

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1915

Band/Volume: [14](#)

Autor(en)/Author(s): Wagner Janos [Hans]

Artikel/Article: [Cytisus Vadasii. 78-80](#)